

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XL. De Constantini statua crucem tenente, & de ejus inscriptione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

morum affectu eum excepere. Et cunctam viri quam mulieres cum liberis & infinita famulorum multitudine, illum Liberatorem, Servatorem ac bonorum Auctorem, incredibili clamore quem nemo cohibere poterat appellabant. Verum ille pietatem in Deum quasi insitam sibi atque innatam gerens, nec hujusmodi acclamationibus, nec laudibus elatus est. Sed cum Dei auxilium sibi adfuisse probè integeret, illico victoriae Auctori gratiarum actionem supplex repedit.

C A P U T X L .

De Constantini statuacrucem tenente, & de eius inscriptione.

ET clarâ voce ac titulorum inscriptionibus, salutare signum cunctis hominibus annuntiavit: hoc tropæo in medio urbis regiæ adversus hostes eretto, atque hoc salutari signo quod Imperii Romani ac totius orbis præsidium est, literarum notis nunquam interitus inciso. Statim ergo sublimem hastam in modum crucis, sub manum statuæ sua in celeberrimo urbis loco poni jussit, & hujusmodi inscriptionem Latino sermone subjici: *Hoc salutari signo quod vere virtutis argumentum est, vestram urbem tyrannica dominationis jugo liberatam servavi. Senatui Populo Romano in libertatem asserto pristinum decus nobilitatis splendoremque restituvi.*

C A P U T X L I .

Exultatio provinciarum, & largitiones Constantini.

IN hunc modum Dei amantissimus Imperator viæ tricis crucis confessionem pra se fecens, Filium Dei Romanis liberè atq; ingenuè prædicavit. Et cuncti qui urbem incolebant, tam Senatus quam populus, utpote acerba & tyrannica dominatione liberati, respirare quodammodo & purioris lucis radiis perfrui sibi videbantur, atque in novam quandam vitam renasci. Gentes quoq; univeræ quotquot occidentali Oceano terminantur, pristinis malis liberatae, festos dies cum omni hilaritate celebrabant: Constantium vi etorem, dei amicum, de omnibus bene meritum conti-

A *αὐταῖς ψυχαῖς, μετ' ἐνθυμιῶν καὶ δικαιοσύνης οὐδὲν τὸ δόμον τοῦ αὐτοῦ σπαστοῦ οὐκέτων μυεῖσθαι πληθεῖσιν τοῖς αἰχθέτοις ἐπεφάνγειν. οὐ δέ ἔμεσον τοῦ εἰπεῖν Θεὸν ἐντέλειαν κείημεν* ^{Θεόν}, μητ' ἐπαιρεσθεντοῖς ^{Θεοῖς} επαίνοις. τοῦ δέ ἐπειδὴ Θεός σωμῆτης ^{Θεός} θείας, ἐνχαρεισθείον σπεδεῖται τούτους εὐχὴν ταῦτα νίκης αἵτιοι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ.

Περὶ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ, σαυρὸν κατίχοστον, οὐ τις επιγείας.

Γραφῆτε μεγάλη καὶ σύλλας, ἀπαντοῦσιν τὸ σωτήρεον αὐτοκρύπτεο συνεισθεῖσιν τῷ βασιλευόντος πόλει μέγα τροποποιήσαντες τὸν πολεμίων ἔγείας. διαρρέουσιν αὐτοῖς εὐχαράξας τύποις, τοποποιήσαντες τὸν βασιλείαν δέχεται καὶ τὰν βασιλείας φυλακήσαν. αὐτίκα δὲ αὐτοὶ δόρυ σαυρῷ εχήμαντι τὸν χείσασιαν κόνος εἰς τὸν αὐτοῖς κατειργασμένην, τοῦ βασιλικοῦ μετεπομποῦ εἰς τὸν τοποφορίαν, αὐτὴν δὲ ταύτην τὴν γραφὴν, μικρὸν εὐχαράξαντες τὸν βασιλεύοντος τούτῳ τῷ σωτηριώδει σημειώντες αὐτοὺς εἰς τὸν αὐδρίας, τὴν πόλιν ὑμῷ ζυγοτείνουσιν διασωθεῖσαν, πλευθέρωσαν επιμηκύνοντες τούτην τὴν δημοσιότητα, επιφανείᾳ καὶ λαμπρότητι ελεύθερην διπολαίσητα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ.

Εὐφροσύναια καὶ τὰς ἵπαρχας, Εὐφροσύνας καὶ τὰς ἵπαρχας.

Ομὲν ὅμηρος Φεοφίλης βασιλεὺς ὁδηγοὶς τοῖς αὐτοῖς ὄμολοις βαλαντεῖσιν, σιωπὴ παρρησίᾳ πολλῷ τὸν ψυχὴν τοῦ βασιλιοῦ αὐτοῖς γνώσμον εποιεῖ. τοῦ δὲ αὐτοῦ αἴσθησις οἱ τὸν πόλιν οἰκουμενεῖς, αὐτοὶ σκλητῷ καὶ δήμων πλήθεσσι, ὥστε πολλὴ τοις τυραννικῆς αναπνεύσαντες δῶσαι. Φωτὸς δυσταύνειν ἐδόκεν καθαρεύειν τοὺς γάνην, κανονὸς τε καὶ νέου βίου πάλιγγον μελέχειν. ἐθνη τε πάντα ὅσα ὠκεανοῖς δύοισι πλιον τοῖς θεοῖς εργάσαντο, τῶν πάντων κακῶν πλευθερωμένα, παντρεύειν φαιδραῖς σκευφρανομένα, τοὺς καλλιτ-